AFGØRELSE nr. 1/2021 TRUFFET AF LUFTFARTSUDVALGET EU/SCHWEIZ, DER ER OPRETTET I HENHOLD TIL AFTALEN MELLEM DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DET SCHWEIZISKE FORBUND OM LUFTFART

af 15. juli 2021

om erstatning af bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart [2021/1216]

LUFTFARTSUDVALGET EU/SCHWEIZ HAR —

under henvisning til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart, »aftalen«, særlig artikel 23, stk. 4 —

BESTEMT FØLGENDE:

Eneste artikel

Aftalens bilag erstattes af bilaget til nærværende afgørelse fra den 1. august 2021.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 2021.

På Luftfartsudvalgets vegne
Filip CORNELIS
Leder af Den Europæiske Unions delegation

Christian HEGNER
Leder af den schweiziske delegation

BILAG

For denne aftales vedkommende gælder følgende:

— I kraft af Lissabontraktaten, som trådte i kraft den 1. december 2009, erstattes og efterfølges Det Europæiske Fællesskab af Den Europæiske Union

— Når der i retsakterne i dette bilag henvises til Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, som erstattes af Den Europæiske Unions medlemsstater, eller betingelserne for en forbindelse med dem, gælder henvisningerne i forbindelse med aftalen også for Schweiz eller for betingelserne for en forbindelse med Schweiz

— Henvisningerne til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 og (EØF) nr. 2408/92 i artikel 4, 15, 18, 27 og 35 i aftalen forstås som henvisninger til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008

— Hvis ikke andet gælder efter denne aftales artikel 15, omfatter udtrykket »EF-luftfartsselskab«, når det anvendes i nedenstående EF-direktiver og -forordninger, også luftfartsselskaber, der er driftsgodkendt og har deres vigtigste forretningsområde og eventuelle hovedkontor i Schweiz, jf. forordning (EF) nr. 1008/2008. Enhver henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 forstås som en henvisning til forordning (EF) nr. 1008/2008

— Enhver henvisning i følgende tekster til traktatens artikel 81 og 82 eller til artikel 101 og 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde forstås som en henvisning til denne aftales artikel 8 og 9.

1. **Luftfartsliberalisering og andre regler for civil luftfart**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (omarbejdning) (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3) som ændret ved:

— forordning (EU) 2018/1139 (EUT L 212 af 22.8.2018, s. 1)

— forordning (EU) 2020/696 (EUT L 165 af 27.5.2020, s. 1)

— Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/2114 (EUT L 426 af 17.12.2020, s. 1) forordning (EU) 2020/2114 finder anvendelse i Schweiz i sin helhed siden den 18.12.2020

— Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/2115 (EUT L 426 af 17.12.2020, s. 4) forordning (EU) 2020/2115 finder anvendelse i Schweiz i sin helhed siden den 18.12.2020.

Rådets direktiv 2000/79 af 27. november 2000 om iværksættelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for mobile arbejdstagere i civil luftfart, som er indgået af Sammenslutningen af Europæiske Luftfartsselskaber (AEA), European Transport Workers' Federation (ETF), European Cockpit Association (ECA), Den Europæiske Organisation for Regionale Luftfartsselskaber (ERA) og Den Internationale Charterflysammenslutning (IACA) (EØS-relevant tekst) (EFT L 302 af 1.12.2000, s. 57).

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 437/2003 af 27. februar 2003 om indberetning af statistiske oplysninger om passager-, fragt- og postflyvning (EUT L 66 af 11.3.2003, s. 1).

Kommissionens forordning (EF) nr. 1358/2003 af 31. juli 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 437/2003 om indberetning af statistiske oplysninger om passager-, fragt- og postflyvning og om ændring af bilag I og II hertil (EUT L 194 af 1.8.2003, s. 9) som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 158/2007 (EUT L 49 af 17.2.2007, s. 9).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 785/2004 af 21. april 2004 om forsikringskrav til luftfartsselskaber og luftfartøjsoperatører (EUT L 138 af 30.4.2004, s. 1) som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) nr. 285/2010 (EUT L 87 af 7.4.2010, s. 19)

— Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1118 (EUT L 243 af 29.7.2020, s. 1).

Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 af 18. januar 1993 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne (EFT L 14 af 22.1.1993, s. 1) (artikel 1-12) som ændret ved:

— forordning (EF) nr. 793/2004 (EUT L 138 af 30.4.2004, s. 50)

— forordning (EU) 2020/459 (EUT L 99 af 31.3.2020, s. 1)

— Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1477 (EUT L 338 af 15.10.2020, s. 4)

— forordning (EU) 2021/250 (EUT L 58 af 19.2.2021, s. 1) Artikel 10a, stk. 1 og 4, i forordning (EØF) nr. 95/93, som ændret ved artikel 1, stk. 6, i forordning (EU) 2021/250, finder anvendelse i Schweiz siden den 20.2.2021.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/12/EF af 11. marts 2009 om lufthavnsafgifter (EØS-relevant tekst) (EUT L 70 af 14.3.2009, s. 11).

Rådets direktiv 96/67/EF af 15. oktober 1996 om adgang til ground handling-markedet i Fællesskabets lufthavne (EFT L 272 af 25.10.1996, s. 36).

(Artikel 1-9, 11-23 og 25).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 80/2009 af 14. januar 2009 om en adfærdskodeks for EDB-reservationssystemer og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2299/89 (EØS-relevant tekst) (EUT L 35 af 4.2.2009, s. 47).

2. **Konkurrenceregler**

Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EØS-relevant tekst) (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1) (artikel 1-13 og 15-45).

(I det omfang denne forordning er relevant for anvendelsen af denne aftale. Indsættelsen af denne forordning berører ikke opgavefordelingen i henhold til denne aftale).

Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (EØS-relevant tekst) (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 18) som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1792/2006 (EUT L 362 af 20.12.2006, s. 1)

— Kommissionens forordning (EF) nr. 622/2008 (EUT L 171 af 1.7.2008, s. 3).

Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EØS-relevant tekst) (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

(Artikel 1-18, artikel 19, stk. 1 og 2, og artikel 20-23).

For så vidt angår fusionsforordningens artikel 4, stk. 5, gælder følgende mellem Det Europæiske Fællesskab og Schweiz:

1) Hvad angår fusioner som defineret i artikel 3 i forordning (EF) nr. 139/2004, som ikke har fællesskabsdimension som defineret i samme forordnings artikel 1, og som vil kunne efterprøves i henhold til den nationale konkurrencelovgivning i mindst tre medlemsstater og Det Schweiziske Forbund, kan personer eller virksomheder som omhandlet i samme forordnings artikel 4, stk. 2, før anmeldelsen til de kompetente myndigheder ved en begrundet erklæring meddele Europa-Kommissionen, at fusionen bør behandles af Kommissionen.

2) Europa-Kommissionen videresender omgående alle erklæringer fremsat i henhold til artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 139/2004 og ovenstående afsnit til Det Schweiziske Forbund.

3) Har Det Schweiziske Forbund tilkendegivet, at det ikke indvilliger i anmodningen om at henvise sagen, forbliver kompetencen hos den kompetente schweiziske konkurrencemyndighed, og sagen henvises ikke fra Det Schweiziske Forbund i henhold til dette afsnit.

Hvad angår de i fusionsforordningens artikel 4, stk. 4 og 5, artikel 9, stk. 2 og 6, og artikel 22, stk. 2, nævnte tidsfrister, gælder følgende:

1) Europa-Kommissionen fremsender omgående alle relevante dokumenter i henhold til artikel 4, stk. 4 og 5, artikel 9, stk. 2 og 6, og artikel 22, stk. 2, til den kompetente schweiziske konkurrencemyndighed.

2) De tidsfrister, der er anført i artikel 4, stk. 4 og 5, artikel 9, stk. 2 og 6, og artikel 22, stk. 2, i forordning (EF) nr. 139/2004, begynder for Det Schweiziske Forbunds vedkommende at løbe, når den kompetente schweiziske konkurrencemyndighed modtager de relevante dokumenter.

Kommissionens forordning (EF) nr. 802/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EØS-relevant tekst) (EUT L 133 af 30.4.2004, s. 1) (artikel 1-24) som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1792/2006 (EUT L 362 af 20.12.2006, s. 1)

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1033/2008 (EUT L 279 af 22.10.2008, s. 3)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1269/2013 (EUT L 336 af 14.12.2013, s. 1).

Kommissionens direktiv 2006/111/EF af 16. november 2006 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemskuelighed i bestemte virksomheder (kodificeret udgave) (EØS-relevant tekst) (EUT L 318 af 17.11.2006, s. 17).

Rådets forordning (EF) nr. 487/2009 af 25. maj 2009 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på visse kategorier af aftaler og samordnet praksis inden for luftfartssektoren (kodificeret udgave) (EØS-relevant tekst) (EUT L 148 af 11.6.2009, s. 1).

3. **Flyvesikkerhed (safety)**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1139 af 4. juli 2018 om fælles regler for civil luftfart og oprettelse af Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur og om ændring af forordning (EF) nr. 2111/2005, (EF) nr. 1008/2008, (EU) nr. 996/2010, (EU) nr. 376/2014 og direktiv 2014/30/EU og 2014/53/EU og om ophævelse af (EF) nr. 552/2004 og (EF) nr. 216/2008 og Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 (EUT L 212 af 22.8.2018, s. 1).

Luftfartssikkerhedsagenturet (EASA) har også i Schweiz de beføjelser, som forordningens bestemmelser tillægger det.

Kommissionen kan også i Schweiz udøve de beføjelser med henblik på afgørelser, som den er tillagt i henhold til artikel 2, stk. 6 og 7, artikel 41, stk. 6, artikel 62, stk. 5, artikel 67, stk. 2 og 3, artikel 70, stk. 4, artikel 71, stk. 2, artikel 76, stk. 4, artikel 84, stk. 1, artikel 85, stk. 9, artikel 104, stk. 3, nr. i), artikel 105, stk. 1, og artikel 106, stk. 1 og 6.

Uanset den horisontale tilpasning, der fremgår af andet led i bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart, gælder henvisningerne til »medlemsstaterne« i de bestemmelser i forordning (EU) nr. 182/2011, som er nævnt i artikel 127 i forordning (EU) 2018/1139, ikke for Schweiz.

Intet i denne forordning må fortolkes på en sådan måde, at EASA bemyndiges til at handle på Schweiz' vegne i forbindelse med internationale aftaler, medmindre der er tale om at yde bistand i forbindelse med overholdelsen af dets forpligtelser i henhold til sådanne aftaler.

Forordningens bestemmelser gælder i forbindelse med denne aftale med følgende tilpasninger:

a) I artikel 68 foretages følgende ændringer:

   i) I stk. 1, litra a), indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Unionen«

   ii) Følgende stykke tilføjes:

   »4. Når Unionen forhandler med et tredjeland for at indgå en aftale, som fastsætter, at en medlemsstat eller EASA må udstede certifikater på grundlag af certifikater udstedt af det pågældende tredjelands luftfartsmyndigheder, bestræber den sig på at opnå et tilbud om en lignende aftale for Schweiz med det pågældende tredjeland. Schweiz bestræber sig på sin side på at indgå aftaler med tredjelande, som svarer til Unionens aftaler med disse.«

b) I artikel 95 tilføjes følgende stykke:

»3. Uanset artikel 12, stk. 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union kan schweiziske statsborgere, som råder over alle deres borgerrettigheder, blive ansat på kontrakt af agenturets administrerende direktør.«

c) I artikel 96 tilføjes følgende stykke:

»Schweiz anvender protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, jf. bilag A til nærværende bilag, på agenturet i overensstemmelse med tillægget til bilag A.«

d) I artikel 102 tilføjes følgende stykke:

»5. Schweiz deltager fuldt ud i bestyrelsen og har i denne de samme rettigheder og forpligtelser som EU-medlemsstaterne med undtagelse af stemmeret«.

e) I artikel 120 tilføjes følgende stykke:

»13. Schweiz medvirker til at yde det finansielle bidrag, der er omhandlet i stk. 1, litra b), efter følgende formel:

S (0,2/100) + S [1 - (a + b) 0,2/100] c/C

hvor:

S = den del af agenturets budget, som ikke dækkes af de gebyrer og betalinger, der er omhandlet i stk. 1, litra c) og d)

a = antallet af associerede stater

b = antallet af EU-medlemsstater

c = Schweiz' bidrag til ICAO's budget

C = EU-medlemsstaternes og de associerede staters samlede bidrag til ICAO's budget.«

f) I artikel 122 tilføjes følgende stykke:

»6. Bestemmelserne om Unionens finanskontrol i Schweiz af deltagerne i agenturets aktiviteter findes i bilag B til nærværende bilag.«

g) Bilag I til forordningen udvides til at omfatte følgende luftfartøjer som produkter, der er omfattet af artikel 3, stk. 1, litra a), i Kommissionens forordning (EU) nr. 748/2012 af 3. august 2012 om gennemførelsesbestemmelser for luftdygtigheds- og miljøcertificering af luftfartøjer og hermed forbundet materiel, dele og apparatur og for certificering af konstruktions- og produktionsorganisationer ([1]):

A/c - [HB-JES] — type Gulfstream G-V

A/c - [HB-ZCW, HB-ZDF] — type MD900.

h) I artikel 132, stk. 1, forstås henvisningen til forordning (EU) 2016/679 for så vidt angår Schweiz som en henvisning til den relevante nationale lovgivning.

i) Artikel 140, stk. 6, finder ikke anvendelse på Schweiz.

Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011 af 3. november 2011 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyvebesætninger i civil luftfart i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 311 af 25.11.2011, s. 1) som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) nr. 290/2012 (EUT L 100 af 5.4.2012, s. 1)

— Kommissionens forordning (EU) nr. 70/2014 (EUT L 23 af 28.1.2014, s. 25)

— Kommissionens forordning (EU) nr. 245/2014 (EUT L 74 af 14.3.2014, s. 33)

— Kommissionens forordning (EU) 2015/445 (EUT L 74 af 18.3.2015, s. 1)

— Kommissionens forordning (EU) 2016/539 (EUT L 91 af 7.4.2016, s. 1)

— Kommissionens forordning (EU) 2018/1065 (EUT L 192 af 30.7.2018, s. 21)

— Kommissionens forordning (EU) 2018/1119 (EUT L 204 af 13.8.2018, s. 13)

— Kommissionens forordning (EU) 2018/1974 (EUT L 326 af 20.12.2018, s. 1)

— Kommissionens forordning (EU) 2019/27 (EUT L 8 af 10.1.2019, s. 1)

([1]) EUT L 224 af 21.8.2012, s. 1.

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/430 (EUT L 75 af 19.3.2019, s. 66)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1747 (EUT L 268 af 22.10.2019, s. 23)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/359 (EUT L 67 af 5.3.2020, s. 82)

— Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/723 (EUT L 170 af 2.6.2020, s. 1)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/2193 (EUT L 434 af 23.12.2020, s. 13).

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/723 af 4. marts 2020 om fastsættelse af detaljerede regler om anerkendelse af tredjelandes certificering af piloter og om ændring af forordning (EU) nr. 1178/2011 (EUT L 170 af 2.6.2020, s. 1).

Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart (EFT L 373 af 31.12.1991, s. 4) (artikel 1-3, artikel 4, stk. 2, artikel 5-11 og artikel 13) som ændret ved:

— forordning (EF) nr. 1899/2006 (EUT L 377 af 27.12.2006, s. 1)

— forordning (EF) nr. 1900/2006 (EUT L 377 af 27.12.2006, s. 176)

— Kommissionens forordning (EF) nr. 8/2008 (EUT L 10 af 12.1.2008, s. 1)

— Kommissionens forordning (EF) nr. 859/2008 (EUT L 254 af 20.9.2008, s. 1).

I henhold til artikel 139 i forordning (EU) 2018/1139 ophæves forordning (EØF) nr. 3922/91 fra datoen for anvendelsen af de detaljerede regler vedtaget i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2018/1139 om flyve- og tjenestetidsbegrænsninger samt hviletidsbestemmelser for så vidt angår taxaflyvninger, ambulanceflyvninger og erhvervsmæssige lufttransportoperationer med flyvemaskiner med én pilot.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 996/2010 af 20. oktober 2010 om undersøgelse og forebyggelse af havarier og hændelser inden for civil luftfart og om ophævelse af direktiv 94/56/EF (EØS-relevant tekst) (EUT L 295 af 12.11.2010, s. 35) som ændret ved:

— forordning (EU) nr. 376/2014 (EUT L 122 af 24.4.2014, s. 18)

— forordning (EU) 2018/1139 (EUT L 212 af 22.8.2018, s. 1).

Kommissionens forordning (EF) nr. 104/2004 af 22. januar 2004 om fastsættelse af regler for organisation og sammensætning af klagenævnet for Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EUT L 16 af 23.1.2004, s. 20).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005 af 14. december 2005 om opstilling af en fællesskabsliste over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet og oplysning til passagerer om det transporterende luftfartsselskabs identitet, samt ophævelse af artikel 9 i direktiv 2004/36/EF (EØS-relevant tekst) (EUT L 344 af 27.12.2005, s. 15) som ændret ved:

— forordning (EU) 2018/1139 (EUT L 212 af 22.8.2018, s. 1).

Kommissionens forordning (EF) nr. 473/2006 af 22. marts 2006 om gennemførelsesbestemmelser til den fællesskabsliste over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet, der er omhandlet i kapitel II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005 (EØS-relevant tekst) (EUT L 84 af 23.3.2006, s. 8).

Kommissionens forordning (EF) nr. 474/2006 af 22. marts 2006 om opstilling af fællesskabslisten over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet i henhold til kapitel II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005 (EUT L 84 af 23.3.2006, s. 14) som senest ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1992 (EUT L 410 af 7.12.2020, s. 49).

Kommissionens forordning (EU) nr. 1332/2011 af 16. december 2011 om fastlæggelse af fælles krav til udnyttelse af luftrummet og operationelle procedurer til forebyggelse af kollisioner i luften (EØS-relevant tekst) (EUT L 336 af 20.12.2011, s. 20) som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) 2016/583 (EUT L 101 af 16.4.2016, s. 7).

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 646/2012 af 16. juli 2012 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende bøder og tvangsbøder i henhold til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EØS-relevant tekst) (EUT L 187 af 17.7.2012, s. 29).

Kommissionens forordning (EU) nr. 748/2012 af 3. august 2012 om gennemførelsesbestemmelser for luftdygtigheds- og miljøcertificering af luftfartøjer og hermed forbundet materiel, dele og apparatur og for certificering af konstruktions- og produktionsorganisationer (EUT L 224 af 21.8.2012, s. 1) som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) nr. 7/2013 (EUT L 4 af 9.1.2013, s. 36)

— Kommissionens forordning (EU) nr. 69/2014 (EUT L 23 af 28.1.2014, s. 12)

— Kommissionens forordning (EU) 2015/1039 (EUT L 167 af 1.7.2015, s. 1)

— Kommissionens forordning (EU) 2016/5 (EUT L 3 af 6.1.2016, s. 3)

— Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/897 (EUT L 144 af 3.6.2019, s. 1)

— Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/570 (EUT L 132 af 27.4.2020, s. 1).

Kommissionens forordning (EU) nr. 965/2012 af 5. oktober 2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveoperationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 296 af 25.10.2012, s. 1) som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) nr. 800/2013 (EUT L 227 af 24.8.2013, s. 1)

— Kommissionens forordning (EU) nr. 71/2014 (EUT L 23 af 28.1.2014, s. 27)

— Kommissionens forordning (EU) nr. 83/2014 (EUT L 28 af 31.1.2014, s. 17)

— Kommissionens forordning (EU) nr. 379/2014 (EUT L 123 af 24.4.2014, s. 1)

— Kommissionens forordning (EU) 2015/140 (EUT L 24 af 30.1.2015, s. 5)

— Kommissionens forordning (EU) 2015/1329 (EUT L 206 af 1.8.2015, s. 21)

— Kommissionens forordning (EU) 2015/640 (EUT L 106 af 24.4.2015, s. 18)

— Kommissionens forordning (EU) 2015/2338 (EUT L 330 af 16.12.2015, s. 1)

— Kommissionens forordning (EU) 2016/1199 (EUT L 198 af 23.7.2016, s. 13)

— Kommissionens forordning (EU) 2017/363 (EUT L 55 af 2.3.2017, s. 1)

— Kommissionens forordning (EU) 2018/394 (EUT L 71 af 14.3.2018, s. 1)

— Kommissionens forordning (EU) 2018/1042 (EUT L 188 af 25.7.2018, s. 3) med undtagelse af den nye artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 965/2012, jf. artikel 1, nr. 1), i forordning (EU) 2018/1042, som ændret ved:

  — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/745 (EUT L 176 af 5.6.2020, s. 11)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1975 (EUT L 326 af 20.12.2018, s. 53)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1387 (EUT L 229 af 5.9.2019, s. 1) som ændret ved:

  — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1176 (EUT L 259 af 10.8.2020, s. 10)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1384 (EUT L 228 af 4.9.2019, s. 106)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/2036 (EUT L 416 af 11.12.2020, s. 24) nr. 4)-6) i bilaget til forordning (EU) 2020/2036 finder anvendelse i Schweiz siden den 31.12.2020.

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 628/2013 af 28. juni 2013 om Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs arbejdsmetoder ved standardinspektioner og overvågning af anvendelsen af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 736/2006 (EØS-relevant tekst) (EUT L 179 af 29.6.2013, s. 46).

Kommissionens forordning (EU) nr. 139/2014 af 12. februar 2014 om fastsættelse af krav og administrative procedurer for flyvepladser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EØS-relevant tekst) (EUT L 44 af 14.2.2014, s. 1) som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) 2017/161 (EUT L 27 af 1.2.2017, s. 99)

— Kommissionens forordning (EU) 2018/401 (EUT L 72 af 15.3.2018, s. 17)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/469 (EUT L 104 af 3.4.2020, s. 1) som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1177 (EUT L 259 af 10.8.2020, s. 12)

— Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1234 (EUT L 282 af 31.8.2020, s. 1)

— Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/2148 (EUT L 428 af 18.12.2020, s. 10).

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2153 af 16. december 2019 om Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagenturs gebyrer og afgifter og om ophævelse af forordning (EU) nr. 319/2014 (EUT L 327 af 17.12.2019, s. 36).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 376/2014 af 3. april 2014 om indberetning og analyse af samt opfølgning på begivenheder inden for civil luftfart, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 996/2010 og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF, Kommissionens forordning (EF) nr. 1321/2007 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2007 (EØS-relevant tekst) (EUT L 122 af 24.4.2014, s. 18) som ændret ved:

— forordning (EU) 2018/1139 (EUT L 212 af 22.8.2018, s. 1).

Kommissionens forordning (EU) nr. 452/2014 af 29. april 2014 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for tredjelandsoperatørers flyveoperationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EØS-relevant tekst) (EUT L 133 af 6.5.2014, s. 12) som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) 2016/1158 (EUT L 192 af 16.7.2016, s. 21).

Kommissionens forordning (EU) nr. 1321/2014 af 26. november 2014 om vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer og luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur og om godkendelse af organisationer og personale, der deltager i disse opgaver (EØS-relevant tekst) (EUT L 362 af 17.12.2014, s. 1), som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) 2015/1088 (EUT L 176 af 7.7.2015, s. 4)

— Kommissionens forordning (EU) 2015/1536 (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 16)

— Kommissionens forordning (EU) 2017/334 (EUT L 50 af 28.2.2017, s. 13)

— Kommissionens forordning (EU) 2018/1142 (EUT L 207 af 16.8.2018, s. 2)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1383 (EUT L 228 af 4.9.2019, s. 1)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1384 (EUT L 228 af 4.9.2019, s. 106)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/270 (EUT L 56 af 27.2.2020, s. 20)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1159 (EUT L 257 af 6.8.2020, s. 14).

Kommissionens forordning (EU) 2015/340 af 20. februar 2015 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveledercertifikater i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 923/2012 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 805/2011 (EØS-relevant tekst) (EUT L 63 af 6.3.2015, s. 1).

Kommissionens forordning (EU) 2015/640 af 23. april 2015 om supplerende luftdygtighedsspecifikationer for en given type operationer og om ændring af forordning (EU) nr. 965/2012 (EUT L 106 af 24.4.2015, s. 18) som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/133 (EUT L 25 af 29.1.2019, s. 14)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1159 (EUT L 257 af 6.8.2020, s. 14)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/97 (EUT L 31 af 29.1.2021, s. 208); artikel 1 i forordning (EU) 2021/97 finder anvendelse i Schweiz siden den 26.2.2021, bortset fra bilag I, nr. 1), der finder anvendelse i Schweiz siden den 16.2.2021.

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1018 af 29. juni 2015 om opstilling af en liste, der klassificerer begivenheder inden for civil luftfart, som skal indberettes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 376/2014 (EØS-relevant tekst) (EUT L 163 af 30.6.2015, s. 1).

Kommissionens afgørelse (EU) 2016/2357 af 19. december 2016 om manglende effektiv overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 og dens gennemførelsesbestemmelser for så vidt angår certifikater udstedt af Hellenic Aviation Training Academy (HATA) og del-66-licenser udstedt på grundlag heraf (meddelt under nummer C(2016) 8645) (EUT L 348 af 21.12.2016, s. 72).

Kommissionens forordning (EU) 2018/395 af 13. marts 2018 om gennemførelsesbestemmelser for flyvning med balloner og flyvebesætningscertifikater til balloner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1139 (EUT L 71 af 14.3.2018, s. 10) som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/357 (EUT L 67 af 5.3.2020, s. 34).

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1976 af 14. december 2018 om gennemførelsesbestemmelser for operation af svævefly og flyvebesætningscertifikater til svævefly i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1139 (EUT L 326 af 20.12.2018, s. 64) som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/358 (EUT L 67 af 5.3.2020, s. 57).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/494 af 25. marts 2019 om visse aspekter af luftfartssikkerhed for at tage højde for Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen (EØS-relevant tekst) (EUT L 85 I af 27.3.2019, s. 11).

Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1128 af 1. juli 2019 om adgangsrettigheder til sikkerhedsanbefalinger og svar herpå, der er registreret i den europæiske centrale database, og om ophævelse af afgørelse 2012/780/EU (EØS-relevant tekst) (EUT L 177 af 2.7.2019, s. 112).

4. **Luftfartssikkerhed (security)**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 af 11. marts 2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed (security) inden for civil luftfart og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/2002 (EØS-relevant tekst) (EUT L 97 af 9.4.2008, s. 72).

Kommissionens forordning (EF) nr. 272/2009 af 2. april 2009 om supplering af de fælles grundlæggende normer for civil luftfartssikkerhed som fastlagt i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 (EUT L 91 af 3.4.2009, s. 7) som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) nr. 297/2010 (EUT L 90 af 10.4.2010, s. 1)

— Kommissionens forordning (EU) nr. 720/2011 (EUT L 193 af 23.7.2011, s. 19)

— Kommissionens forordning (EU) nr. 1141/2011 (EUT L 293 af 11.11.2011, s. 22)

— Kommissionens forordning (EU) nr. 245/2013 (EUT L 77 af 20.3.2013, s. 5).

Kommissionens forordning (EU) nr. 1254/2009 af 18. december 2009 om fastlæggelse af kriterier for medlemsstaternes fravigelse af de fælles grundlæggende normer for den civile luftfarts sikkerhed og vedtagelse af alternative sikkerhedsforanstaltninger (EØS-relevant tekst) (EUT L 338 af 19.12.2009, s. 17) som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) 2016/2096 (EUT L 326 af 1.12.2016, s. 7).

Kommissionens forordning (EU) nr. 18/2010 af 8. januar 2010 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 med hensyn til specifikationer for nationale kvalitetskontrolprogrammer vedrørende sikkerhed inden for civil luftfart (EUT L 7 af 12.1.2010, s. 3).

Kommissionens forordning (EU) nr. 72/2010 af 26. januar 2010 om fastlæggelse af procedurer for gennemførelse af Kommissionens inspektioner på luftfartssikkerhedsområdet (EØS-relevant tekst) (EUT L 23 af 27.1.2010, s. 1) som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/472 (EUT L 85 af 1.4.2016, s. 28).

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1998 af 5. november 2015 om detaljerede foranstaltninger til gennemførelse af de fælles grundlæggende normer for luftfartssikkerhed (EØS-relevant tekst) (EUT L 299 af 14.11.2015, s. 1) som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2426 (EUT L 334 af 22.12.2015, s. 5)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/815 (EUT L 122 af 13.5.2017, s. 1)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/55 (EUT L 10 af 13.1.2018, s. 5)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/103 (EUT L 21 af 24.1.2019, s. 13) som ændret ved:

  — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/910 (EUT L 208 af 1.7.2020, s. 43)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/413 (EUT L 73 af 15.3.2019, s. 98)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1583 (EUT L 246 af 26.9.2019, s. 15) som ændret ved:

  — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/910 (EUT L 208 af 1.7.2020, s. 43)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/111 (EUT L 21 af 27.1.2020, s. 1)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/910 (EUT L 208 af 1.7.2020, s. 43)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/255 (EUT L 58 af 19.2.2021, s. 23); nr. 15), 18)-19) og 32) i bilaget til forordning (EU) 2021/255 finder anvendelse i Schweiz siden den 11.3.2021.

Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2015) 8005 af 16. november 2015 om detaljerede foranstaltninger til gennemførelse af de fælles grundlæggende normer for luftfartssikkerhed, der indeholder oplysninger som omhandlet i artikel 18, litra a), i forordning (EF) nr. 300/2008 (ikke offentliggjort i EUT), som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2017) 3030

— Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 4857

— Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2019) 132 som ændret ved:

  — Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2020) 4241

— Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2021) 0996.

5. **Lufttrafikstyring**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 549/2004 af 10. marts 2004 om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum (»rammeforordningen«) (EØS-relevant tekst) (EUT L 96 af 31.3.2004, s. 1) som ændret ved:

— forordning (EF) nr. 1070/2009 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 34).

Kommissionen kan i Schweiz udøve de beføjelser, som den har fået tillagt ved artikel 6, 8, 10, 11 og 12.

I artikel 10 foretages følgende ændringer:

I stk. 2 ændres ordene »på fællesskabsplan« til »på fællesskabsplan, hvori Schweiz deltager«.

Uanset den horisontale tilpasning, der henvises til i andet led i bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart, gælder henvisningerne til »medlemsstaterne« i artikel 5 i forordning (EF) nr. 549/2004 eller i de bestemmelser i afgørelse 1999/468/EF, som der henvises til i nævnte bestemmelse, ikke for Schweiz.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 550/2004 af 10. marts 2004 om udøvelse af luftfartstjenester i det fælles europæiske luftrum (»luftfartstjenesteforordningen«) (EØS-relevant tekst) (EUT L 96 af 31.3.2004, s. 10) som ændret ved:

— forordning (EF) nr. 1070/2009 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 34).

Kommissionen kan i henseende til Schweiz udøve de beføjelser, som den har fået tillagt ved artikel 9a, 9b, 15, 15a, 16 og 17.

Forordningens bestemmelser ændres med henblik på denne aftale således:

a) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

   I stk. 2 indsættes ordene »og Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

b) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

   I stk. 1 og stk. 6 indsættes ordene »og Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

c) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

   I stk. 1 indsættes ordene »og Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

d) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

I stk. 1 indsættes ordene »og Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

e) Artikel 16, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen retter denne afgørelse til medlemsstaterne og underretter tjenesteudøveren herom, for så vidt denne er retligt berørt.«

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 551/2004 af 10. marts 2004 om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum (»luftrumsforordningen«) (EØS-relevant tekst) (EUT L 96 af 31.3.2004, s. 20) som ændret ved:

— forordning (EF) nr. 1070/2009 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 34).

Kommissionen kan også i Schweiz udøve de beføjelser, som den har fået tillagt ved artikel 3a, 6 og 10.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 552/2004 af 10. marts 2004 om interoperabilitet i det europæiske lufttrafikstyringsnet (»interoperabilitetsforordningen«) (EØS-relevant tekst) (EUT L 96 af 31.3.2004, s. 26) som ændret ved:

— forordning (EF) nr. 1070/2009 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 34).

Kommissionen kan også i Schweiz udøve de beføjelser, som den har fået tillagt ved artikel 4 og 7 samt artikel 10, stk. 3.

Forordningens bestemmelser ændres med henblik på denne aftale således:

a) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

I stk. 2 indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

b) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

I stk. 4 indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

c) I bilag III foretages følgende ændringer:

I afsnit 3, andet og sidste led, indsættes ordene »eller Schweiz« efter ordet »Fællesskabet«.

I henhold til artikel 139 i forordning (EU) 2018/1139 ophæves forordning (EF) nr. 552/2004 med virkning fra den 11. september 2018. Dog finder artikel, 4, 5, 6, 6a og 7 i nævnte forordning samt dennes bilag III og IV fortsat anvendelse frem til anvendelsesdatoen for de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 47 i forordning (EU) 2018/1139, i det omfang disse retsakter omfatter genstanden for de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 552/2004, og under ingen omstændigheder senere end den 12. september 2023.

Kommissionens forordning (EF) nr. 2150/2005 af 23. december 2005 om fælles regler for fleksibel udnyttelse af luftrummet (EØS-relevant tekst) (EUT L 342 af 24.12.2005, s. 20).

Kommissionens forordning (EF) nr. 1033/2006 af 4. juli 2006 om procedurekravene for flyveplaner i fasen før flyvning i det fælles europæiske luftrum (EØS-relevant tekst) (EUT L 186 af 7.7.2006, s. 46) som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 923/2012 (EUT L 281 af 13.10.2012, s. 1) som ændret ved:

  — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/886 (EUT L 205 af 29.6.2020, s. 14)

  — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/469 (EUT L 104 af 3.4.2020, s. 1) som ændret ved:

    — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1177 (EUT L 259 af 10.8.2020, s. 12)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 428/2013 (EUT L 127 af 9.5.2013, s. 23)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2120 (EUT L 329 af 3.12.2016, s. 70)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/139 (EUT L 25 af 30.1.2018, s. 4).

Kommissionens forordning (EF) nr. 1032/2006 af 6. juli 2006 om krav til automatiske systemer til udveksling af flyvedata med henblik på anmeldelse, koordination og overdragelse af flyvninger mellem flyvekontrolenheder (EØS-relevant tekst) (EUT L 186 af 7.7.2006, s. 27) som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EF) nr. 30/2009 (EUT L 13 af 17.1.2009, s. 20).

Rådets forordning (EF) nr. 219/2007 af 27. februar 2007 om oprettelse af et fællesforetagende til udvikling af en ny generation af det europæiske lufttrafikstyringssystem (SESAR) (EUT L 64 af 2.3.2007, s. 1) som ændret ved:

— Rådets forordning (EF) nr. 1361/2008 (EUT L 352 af 31.12.2008, s. 12)

— Rådets forordning (EU) nr. 721/2014 (EUT L 192 af 1.7.2014, s. 1).

Kommissionens forordning (EF) nr. 633/2007 af 7. juni 2007 om krav til anvendelse af en flyvedataoverførselsprotokol med henblik på anmeldelse, samordning og overdragelse af flyvninger mellem flyvekontrolenheder (EØS-relevant tekst) (EUT L 146 af 8.6.2007, s. 7) som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) nr. 283/2011 (EUT L 77 af 23.3.2011, s. 23).

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/373 af 1. marts 2017 om fastsættelse af fælles krav til udøvere af lufttrafikstyrings- og luftfartstjenester og andre lufttrafikstyringsnetfunktioner og tilsynet med disse udøvere, om ophævelse af forordning (EF) nr. 482/2008, gennemførelsesforordning (EU) nr. 1034/2011 og (EU) nr. 1035/2011 samt forordning (EU) 2016/1377 og om ændring af forordning (EU) nr. 677/2011 (EØS-relevant tekst) (EUT L 62 af 8.3.2017, s. 1) som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/469 (EUT L 104 af 3.4.2020, s. 1) som ændret ved:

  — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1177 (EUT L 259 af 10.8.2020, s. 12).

Kommissionens forordning (EF) nr. 29/2009 af 16. januar 2009 om fastlæggelse af krav til datalink-tjenester i det fælles europæiske luftrum (EØS-relevant tekst) (EUT L 13 af 17.1.2009, s. 3) som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/310 (EUT L 56 af 27.2.2015, s. 30)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1170 (EUT L 183 af 9.7.2019, s. 6)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/208 (EUT L 43 af 17.2.2020, s. 72).

Forordningens bestemmelser gælder i forbindelse med denne aftale med følgende tilpasning:

»Schweiz UIR« tilføjes i bilag I, del A.

Kommissionens forordning (EF) nr. 262/2009 af 30. marts 2009 om fastsættelse af krav for den koordinerede tildeling og brug af Mode S-interrogator-koder i det fælles europæiske luftrum (EØS-relevant tekst) (EUT L 84 af 31.3.2009, s. 20) som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2345 (EUT L 348 af 21.12.2016, s. 11).

Kommissionens forordning (EU) nr. 73/2010 af 26. januar 2010 om fastlæggelse af krav til luftfartsdatas og luftfartsinformations kvalitet i det fælles europæiske luftrum (EØS-relevant tekst) (EUT L 23 af 27.1.2010, s. 6) som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1029/2014 (EUT L 284 af 30.9.2014, s. 9).

Forordning (EU) nr. 73/2010 ophæves med virkning fra den 27.1.2022.

Kommissionens forordning (EU) nr. 255/2010 af 25. marts 2010 om fastlæggelse af fælles regler for lufttrafikregulering (ATFM) (EØS-relevant tekst) (EUT L 80 af 26.3.2010, s. 10) som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 923/2012 (EUT L 281 af 13.10.2012, s. 1) som ændret ved:

  — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/886 (EUT L 205 af 29.6.2020, s. 14)

  — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/469 (EUT L 104 af 3.4.2020, s. 1) som ændret ved:

    — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1177 (EUT L 259 af 10.8.2020, s. 12)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1006 (EUT L 165 af 23.6.2016, s. 8)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2159 (EUT L 304 af 21.11.2017, s. 45).

Kommissionens afgørelse C(2010) 5134 af 29. juli 2010 om udpegning af et præstationsvurderingsorgan for det fælles europæiske luftrum (ikke offentliggjort i EUT).

Kommissionens forordning (EU) nr. 176/2011 af 24. februar 2011 om oplysninger, som skal forelægges forud for oprettelse eller ændring af en funktionel luftrumsblok (EUT L 51 af 25.2.2011, s. 2).

Kommissionens afgørelse C(2011) 4130 af 7. juli 2011 om udnævnelse af en netforvalter for lufttrafikstyringsnetfunktionerne i det fælles europæiske luftrum (EØS-relevant tekst) (ikke offentliggjort i EUT).

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1206/2011 af 22. november 2011 om fastlæggelse af krav til luftfartøjsidentifikation med henblik på overvågning af det fælles europæiske luftrum (EØS-relevant tekst) (EUT L 305 af 23.11.2011, s. 23) som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/587 (EUT L 138 af 30.4.2020, s. 1).

Bestemmelser i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1206/2011 gælder i forbindelse med denne aftale med følgende tilpasning:

»Schweiz UIR« tilføjes i bilag I.

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1207/2011 af 22. november 2011 om fastlæggelse af krav til overvågningens præstationer og interoperabilitet i det fælles europæiske luftrum (EØS-relevant tekst) (EUT L 305 af 23.11.2011, s. 35) som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1028/2014 (EUT L 284 af 30.9.2014, s. 7)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/386 (EUT L 59 af 7.3.2017, s. 34)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/587 (EUT L 138 af 30.4.2020, s. 1).

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 923/2012 af 26. september 2012 om fælles regler for luftrummet og operationelle bestemmelser vedrørende luftfartstjenester og -procedurer og om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1035/2011 og forordning (EF) nr. 1265/2007, (EF) nr. 1794/2006, (EF) nr. 730/2006, (EF) nr. 1033/2006 og (EU) nr. 255/2010 (EØS-relevant tekst) (EUT L 281 af 13.10.2012, s. 1) som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) 2015/340 (EUT L 63 af 6.3.2015, s. 1)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1185 (EUT L 196 af 21.7.2016, s. 3)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/469 (EUT L 104 af 3.4.2020, s. 1) som ændret ved:

  — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1177 (EUT L 259 af 10.8.2020, s. 12)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/886 (EUT L 205 af 29.6.2020, s. 14).

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1079/2012 af 16. november 2012 om krav til talekanaladskillelse for det fælles europæiske luftrum (EØS-relevant tekst) (EUT L 320 af 17.11.2012, s. 14) som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 657/2013 (EUT L 190 af 11.7.2013, s. 37)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2345 (EUT L 348 af 21.12.2016, s. 11)

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2160 (EUT L 304 af 21.11.2017, s. 47).

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 409/2013 af 3. maj 2013 om definition af fælles projekter, etablering af en ledelsesordning og afdækning af incitamenter til støtte for gennemførelsen af den europæiske masterplan for lufttrafikstyringen (EØS-relevant tekst) (EUT L 123 af 4.5.2013, s. 1) som ændret ved:

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/116 (EUT L 36 af 2.2.2021, s. 10).

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/116 af 1. februar 2021 om oprettelse af det Fælles Projekt 1 til støtte for gennemførelsen af den europæiske masterplan for lufttrafikstyringen, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 550/2004, om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 409/2013 og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 716/2014 (EØS-relevant tekst) (EUT L 36 af 2.2.2021, s. 10).

Ved anvendelsen af denne aftale tilpasses bilaget til forordningen således:

a) Følgende punkt indsættes efter punkt 1.2.1.r): »s) Zürich Kloten«

b) Følgende punkt indsættes efter punkt 2.2.1.r): »s) Zürich Kloten«

c) Følgende punkt indsættes efter punkt 2.2.2.r): »s) Zürich Kloten«

d) Følgende punkt indsættes efter punkt 2.2.3.bb): »cc) Genève dd) Zürich Kloten«.

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1048 af 18. juli 2018 om fastlæggelse af krav til udnyttelsen af luftrummet og operationelle procedurer for performancebaseret navigation (EUT L 189 af 26.7.2018, s. 3).

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/123 af 24. januar 2019 om detaljerede bestemmelser for gennemførelsen af netfunktioner for lufttrafikstyring (ATM) og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 677/2011 (EØS-relevant tekst) (EUT L 28 af 31.1.2019, s. 1).

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/317 af 11. februar 2019 om oprettelse af en præstations- og afgiftsordning for det fælles europæiske luftrum og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 390/2013 og (EU) nr. 391/2013 (EØS-relevant tekst) (EUT L 56 af 25.2.2019, s. 1).

Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/709 af 6. maj 2019 om udnævnelse af netforvalteren for det fælles europæiske luftrums (ATM) netfunktioner for lufttrafikstyring (meddelt under nummer C(2019) 3228) (EUT L 120 af 8.5.2019, s. 27).

Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/903 af 29. maj 2019 om fastsættelse af unionsdækkende præstationsmål for lufttrafikstyringsnettet for den tredje referenceperiode, der starter den 1. januar 2020 og slutter den 31. december 2024 (EØS-relevant tekst) (EUT L 144 af 3.6.2019, s. 49).

Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2167 af 17. december 2019 om godkendelse af netstrategiplanen for lufttrafikstyringsnetfunktionerne i det fælles europæiske luftrum for perioden 2020-2029 (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 89).

Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2168 af 17. december 2019 om udnævnelse af formanden, medlemmerne og deres suppleanter i netadministrationsorganet og af medlemmerne og deres suppleanter i krisekoordineringscellen for europæisk luftfart for lufttrafikstyringsnetfunktioner for den tredje referenceperiode 2020-2024 (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 90).

Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2012 af 29. november 2019 om fritagelser efter artikel 14 i forordning (EF) nr. 29/2009 om fastlæggelse af krav til datalink-tjenester i det fælles europæiske luftrum (EØS-relevant tekst) (EUT L 312 af 3.12.2019, s. 95).

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1627 af 3. november 2020 om ekstraordinære foranstaltninger for det fælles europæiske luftrums præstations- og afgiftsordnings tredje referenceperiode (2020-2024) på grund af covid-19-pandemien (EUT L 366 af 4.11.2020, s. 7).

6. **Miljø og støj**

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/30/EF af 26. marts 2002 med henblik på bestemmelser og procedurer for indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Fællesskabets lufthavne (EØS-relevant tekst) (artikel 1-12 og 14-18) (EFT L 85 af 28.3.2002, s. 40).

(De ændringer af bilag I, der hidrører fra kapitel 8 (Transportpolitik), afsnit G (Lufttransport), punkt 2, i bilag II til akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, er gældende).

Rådets direktiv 89/629/EØF af 4. december 1989 om begrænsning af støjemissionen fra civile subsoniske jetfly (EFT L 363 af 13.12.1989, s. 27).

(Artikel 1-8).

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/93/EF af 12. december 2006 om regulering af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind 1, del II, kapitel 3, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, anden udgave (1988) (kodificeret udgave) (EØS-relevant tekst) (EUT L 374 af 27.12.2006, s. 1).

7. **Forbrugerbeskyttelse**

Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure (EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59) (artikel 1-10).

Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29) (artikel 1-11) som ændret ved:

— direktiv 2011/83/EU (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

Rådets forordning (EF) nr. 2027/97 af 9. oktober 1997 om luftfartsselskabers erstatningsansvar for så vidt angår lufttransport af passagerer og deres bagage (EFT L 285 af 17.10.1997, s. 1) (artikel 1-8) som ændret ved:

— forordning (EF) nr. 889/2002 (EFT L 140 af 30.5.2002, s. 2).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EØS-relevant tekst) (EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1).

(Artikel 1-18).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2006 af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly (EØS-relevant tekst) (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 1).

8. **Diverse**

Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EØS-relevant tekst) (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51).

(Artikel 14, stk. 1, litra b), og artikel 14, stk. 2).

9. **Bilag**

A: Protokol vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter

B: Bestemmelser om Den Europæiske Unions finanskontrol af schweiziske deltagere i EASA's aktiviteter

BILAG A

PROTOKOL

VEDRØRENDE DEN EUROPÆISKE UNIONS PRIVILEGIER OG IMMUNITETER

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

(2) SOM TAGER I BETRAGTNING, at Den Europæiske Union og Euratom i henhold til artikel 343 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 191 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) på medlemsstaternes områder nyder de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

KAPITEL I

DEN EUROPÆISKE UNIONS EJENDOM, PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER

Artikel 1

Unionens lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvisition, beslaglæggelse og ekspropriation. Unionens ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller judiciel art.

Artikel 2

Unionens arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3

Unionen, dens aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Unionen til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Unionen.

Der indrømmes ingen fritagelse for skatter, afgifter og gebyrer, som blot udgør betaling for almennyttige offentlige ydelser.

Artikel 4

Unionen er fritaget for al told såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hverken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Unionen er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af dens publikationer.

KAPITEL II

MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER

Artikel 5

Unionens institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstås samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Unionens institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 6

Formændene for Unionens institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passérsedler, hvis form bestemmes af Rådet, der træffer afgørelse med simpelt flertal, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passérsedler udstedes til tjenestemænd og øvrige ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenestemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Unionen.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passérsedler som gyldig rejselegitimation på tredjelands område.

KAPITEL III

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 7

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

a) af deres egen regering samme lettelser, som tilstås højere tjenestemænd, der rejser til udlandet i midlertidigt officielt hverv

b) af de øvrige medlemsstaters regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 8

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsforfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 9

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling

b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER

Artikel 10

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Unionens institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Unionens rådgivende organer.

KAPITEL V

DEN EUROPÆISKE UNIONS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

Artikel 11

Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte skal uanset deres nationalitet på hver medlemsstats område nyde følgende privilegier og immuniteter:

a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og øvrige ansattes ansvar over for Unionen, dels om Den Europæiske Unions Domstols kompetence til at afgøre tvister mellem Unionen og dens tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør

b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge

c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligvis indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer

d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohave og ejendele samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohave og ejendele, i begge tilfælde med forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne

e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 12

Løn, vederlag og honorarer, som Unionen udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Unionen på de betingelser og efter den fremgangsmåde, der fastsættes af Europa-Parlamentet og Rådet ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af de berørte institutioner.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Unionen.

Artikel 13

Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Unionens tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Unionens tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskatning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Unionens medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af at denne var beliggende i en af Unionens medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen, i det omfang denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelands ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 14

Europa-Parlamentet og Rådet fastlægger ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af de berørte institutioner den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 15

Europa-Parlamentet og Rådet bestemmer ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af andre interesserede institutioner, hvilke grupper af Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artikel 11, artikel 12, stk. 2, og artikel 13 finder anvendelse på helt eller delvist.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI

PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER AKKREDITERET HOS UNIONEN

Artikel 16

Den medlemsstat, på hvis område Unionens hovedsæde befinder sig, indrømmer tredjelandes repræsentationer, der er akkrediteret hos Unionen, sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 17

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Unionens interesse.

Enhver af Unionens institutioner skal ophæve den immunitet, der er tilstået en tjenestemand eller anden ansat, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Unionens interesser.

Artikel 18

Ved anvendelse af denne protokol handler Unionens institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

Artikel 19

Artikel 11-14 og 17 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

Artikel 20

Artikel 11-14 og 17 finder anvendelse på Den Europæiske Unions Domstols dommere, generaladvokater, justitssekretærer og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollen om statutten for Den Europæiske Unions Domstol vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 21

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves på de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

Artikel 22

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Tillæg til BILAG A

NÆRMERE BESTEMMELSER FOR ANVENDELSEN AF PROTOKOLLEN VEDRØRENDE DEN EUROPÆISKE UNIONS PRIVILEGIER OG IMMUNITETER I SCHWEIZ

1. Udvidelse af anvendelsen til Schweiz

   Henvisninger til medlemsstaterne i protokollen om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter (i det følgende benævnt »protokollen«) omfatter også Schweiz, medmindre andet udtrykkeligt fastsættes i de følgende bestemmelser.

2. Agenturets fritagelse for indirekte skatter (herunder moms)

   Der opkræves ikke moms i Schweiz for varer og tjenesteydelser, der eksporteres fra Schweiz. Moms, der opkræves ved levering af varer og tjenesteydelser til tjenestebrug til agenturet i Schweiz, skal ifølge protokollens artikel 3, stk. 2, tilbagebetales. Der indrømmes momsfritagelse, hvis den samlede købspris på de varer eller tjenesteydelser, der er angivet på fakturaen eller på et tilsvarende dokument, udgør mindst 100 CHF (inkl. skatter og afgifter).

   Momsen tilbagebetales efter indsendelse af de relevante schweiziske formularer til »Administration fédérale des contributions, Division principale de la TVA«. Ansøgningerne behandles i princippet inden for tre måneder fra indsendelsen af ansøgningen og de nødvendige bilag.

3. Procedurer for anvendelsen af reglerne for agenturets personale

   For så vidt angår protokollens artikel 12, stk. 2, fritager Schweiz ifølge egne retsprincipper agenturets tjenestemænd og øvrige ansatte, jf. artikel 2 i Rådets forordning (EKSF, Euratom, EØF) nr. 549/69 ([1]), for alle skatter, der opkræves af de føderale, kantonale og kommunale myndigheder af lønninger, vederlag og honorarer, der udbetales af Den Europæiske Union, og som beskattes til fordel for Den Europæiske Union.

   Schweiz betragtes ikke som en medlemsstat i betydningen i punkt 1 ovenfor med henblik på anvendelsen af protokollens artikel 13.

   Agenturets tjenestemænd og øvrige ansatte samt de medlemmer af deres familie, der er tilsluttet socialsikringsordningen for Den Europæiske Unions tjenestemænd og øvrige ansatte, har ikke pligt til at være tilsluttet den schweiziske socialsikringsordning.

   Den Europæiske Unions Domstol har enekompetence i alle spørgsmål vedrørende forholdet mellem agenturet eller Kommissionen og dets personale med hensyn til anvendelsen af Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ([2]) og andre bestemmelser i EU-retten om arbejdsforhold.

([1]) Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 af 25. marts 1969 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse (EFT L 74 af 27.3.1969, s. 1). Senest ændret ved Kommissionen forordning (EF) nr. 1749/2002 (EFT L 264 af 2.10.2002, s. 13).

([2]) Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (Vilkårene for de øvrige ansatte) (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1). Senest ændret ved Kommissionen forordning (EF) nr. 2104/2005 (EUT L 337 af 22.12.2005, s. 7).

BILAG B

FINANSKONTROL AF SCHWEIZISKE DELTAGERE I DET EUROPÆISKE LUFTFARTSSIKKERHEDS-AGENTURS AKTIVITETER

Artikel 1

Direkte kommunikation

Agenturet og Kommissionen kommunikerer direkte med alle personer eller enheder, der er hjemmehørende i Schweiz, og som deltager i agenturets aktiviteter, enten som kontrahenter, som deltagere i agenturets programmer, som modtagere af en betaling over agenturets eller Fællesskabets budget eller som underkontrahenter. De pågældende kan direkte til Kommissionen og agenturet sende alle oplysninger og relevante dokumenter, som de skal meddele i henhold til de bestemmelser, der henvises til i denne afgørelse, samt til de kontrakter eller aftaler, der er indgået, og de afgørelser, der er truffet i medfør af disse.

Artikel 2

Kontrol

1. Ifølge Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ([1]) og den finansforordning, som agenturets bestyrelse vedtog den 26. marts 2003, ifølge Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 23. december 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ([2]), og ifølge de øvrige bestemmelser, som nærværende afgørelse henviser til, kan det i kontrakter og aftaler, der indgås, og afgørelser, der træffes med modtagere hjemmehørende i Schweiz, fastsættes, at ansatte i agenturet eller Kommissionen eller andre personer, der er bemyndiget af agenturet eller Kommissionen, til enhver tid kan foretage videnskabelig, finansiel, teknologisk og anden revision hos modtagerne og deres underkontrahenter.

2. Ansatte i agenturet eller Kommissionen eller andre personer, der er bemyndiget af agenturet eller Kommissionen, skal have uhindret adgang til arbejdssteder, lokaler og dokumenter samt alle nødvendige informationer, herunder også i elektronisk form, med henblik på gennemførelse af denne revision. Denne adgangsret skal udtrykkeligt fremgå af kontrakter eller aftaler, der indgås ifølge de bestemmelser, som nærværende afgørelse henviser til.

3. Den Europæiske Revisionsret har samme rettigheder som Kommissionen.

4. Revisionen kan finde sted fem år efter nærværende afgørelses udløb eller i overensstemmelse med betingelserne i de kontrakter og aftaler, der er indgået, eller de afgørelser, der er truffet.

5. Den schweiziske forbundsfinanskontrol underrettes på forhånd om revisioner, der gennemføres på schweizisk område. Denne underretning er ikke en retlig forudsætning for gennemførelsen af revisionerne.

Artikel 3

Kontrol på stedet

1. Som led i denne aftale bemyndiges Kommissionen (OLAF) til at foretage kontrol og inspektion på stedet på schweizisk område i overensstemmelse med betingelserne og reglerne i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ([3]).

2. Kommissionen forbereder og gennemfører kontrol og inspektion på stedet i nært samarbejde med den schweiziske forbundsfinanskontrol eller andre kompetente schweiziske myndigheder, der er udpeget af forbundsfinanskontrollen, og som underrettes i god tid om kontrollens og inspektionens indhold, formål og retsgrundlag, således at de kan yde den fornødne bistand. Med henblik herpå kan de kompetente schweiziske myndigheder deltage i kontrollen og inspektionen på stedet.

([1]) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.
([2]) EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.
([3]) EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

3. Hvis de berørte kompetente schweiziske myndigheder ønsker det, gennemføres den pågældende kontrol og inspektion på stedet af Kommissionen og de kompetente schweiziske myndigheder i fællesskab.

4. Hvis deltagerne i programmet modsætter sig kontrol eller inspektion på stedet, yder de schweiziske myndigheder i overensstemmelse med de nationale bestemmelser Kommissionens inspektører den bistand, der er nødvendig for, at de kan udføre den kontrol og inspektion på stedet, som de er blevet pålagt.

5. Kommissionen meddeler så hurtigt som muligt den schweiziske forbundsfinanskontrol alle oplysninger om uregelmæssigheder eller mistanke om uregelmæssigheder, som den har fået kendskab til under gennemførelsen af kontrollen eller inspektionen på stedet. Kommissionen skal under alle omstændigheder underrette ovennævnte myndighed om resultatet af sådanne kontroller og inspektioner.

Artikel 4

Information og samråd

1. For at sikre, at dette bilag gennemføres korrekt, udveksler de kompetente myndigheder i Schweiz og i Fællesskabet jævnligt oplysninger, og de iværksætter samråd, når den ene eller den anden af parterne anmoder herom.

2. De kompetente schweiziske myndigheder underretter straks agenturet og Kommissionen om alle elementer, de får kendskab til, som kan give formodning om eventuelle uregelmæssigheder i forbindelse med indgåelsen og gennemførelsen af kontrakter og aftaler, der indgås i henhold til de bestemmelser, som denne afgørelse henviser til.

Artikel 5

Fortrolighed

Alle oplysninger, der er blevet meddelt eller modtaget i medfør af dette bilag, er, uanset formen, omfattet af tavshedspligt og nyder den samme beskyttelse som den, lignende oplysninger har efter den schweiziske lovgivning og efter de tilsvarende bestemmelser, der gælder for Fællesskabets institutioner. Oplysningerne må ikke meddeles til andre end dem, der i fællesskabsinstitutionerne, medlemsstaterne eller Schweiz i kraft af deres hverv skal have kendskab til dem, eller anvendes til andre formål end til at sikre en effektiv beskyttelse af de kontraherende parters finansielle interesser.

Artikel 6

Administrative foranstaltninger og sanktioner

Uden at det berører anvendelsen af den schweiziske strafferet, kan agenturet eller Kommissionen pålægge administrative foranstaltninger og sanktioner i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 samt Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ([4]).

Artikel 7

Inddrivelse og tvangsfuldbyrdelse

Agenturets eller Kommissionens afgørelser, der vedtages som led i anvendelsen af denne afgørelse, og som indebærer en forpligtelse for andre end stater til at betale en pengeydelse, kan tvangsfuldbyrdes i Schweiz.

Fuldbyrdelsespåtegning skal efter en kontrol, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelsesgrundlag, påføres af den myndighed, som den schweiziske regering har udpeget og anmeldt for agenturet og Kommissionen. Tvangsfuldbyrdelsen skal finde sted efter de schweiziske retsplejeregler. Lovligheden af den afgørelse, der udgør fuldbyrdelsesgrundlaget, er underlagt Den Europæiske Unions Domstols kontrol.

Afgørelser, der træffes af Den Europæiske Unions Domstol i medfør af en voldgiftsbestemmelse, har fuldbyrdelseskraft på samme betingelser.

([4]) EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.